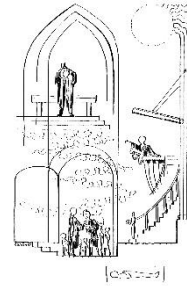

22 november Gedenken en Vieren

Het is herfst.

Tijd van oogsten.

Een balans opmaken.

Vanouds gebeurt dat ook in de kerk.

Allerheiligen en Allerzielen op 1 en 2 november zijn al eeuwenlang gedenkwaardige dagen.

In de oecumenisch-protestantse traditie worden sinds enkele decennia op de laatste zondag van het kerkelijk jaar, Eeuwigheidszondag, in veel kerken de doden herdacht.

Alleen de doden gedenken, zoals in bijna alle kerken gebeurt, is maar een kant van ons bestaan.

Gelukkig is er niet alleen verlies.

We willen ook de zegeningen tellen.

Nieuw leven ons toevertrouwd: de geboorte van kinderen.

Dankbaar noemen we de namen voor het aangezicht van de Eeuwige.

Zoals er in elk leven en dus ook elke kerkdienst een kyrie en gloria is, delen we met elkaar als kerkgemeenschap ook lief en leed, verlies en winst.

We gedenken en vieren het leven, met een lach en een traan.

Vandaar dat ook de namen worden genoemd van de kinderen die het afgelopen kerkelijk jaar werden geboren.

En noemen we ook de namen van de overledenen uit ons midden.

Het gaat dit jaar als volgt: Voor hen brandt er bij aanvang al een kaars en ook één kaars extra.

Want eenieder van ons heeft ook namen van mensen die we persoonlijk willen gedenken.

Er zullen steentjes liggen bij de ingang van de kerk met stiften daarbij.

Op de steen kan een naam van iemand geschreven worden.

Die naam kan ook van mensen buiten de kerkgemeenschap zijn, of van iemand die we al langer missen.

Het steentje kan dan voorafgaand aan de dienst, vóór in de kerk, op de tafel onder het kruis, tussen de lichten geplaatst worden.

Het is een oud joods gebruik om bij het gedenken van een dierbare overledene een steen te plaatsen.

Merkstenen die de gedachtenis levend houden.

Wanneer je een joods graf bezoekt kun je vaak zien dat velen een steen hebben geplaatst om te gedenken.

Het verwijst ook naar het bijbelboek Openbaring (2:17) waarin onze naam staat op een witte steen, die bekend is bij degene die hem ontvangt.

We staan in een oeroude en springlevende bijbelse traditie van rituelen die kunnen helen.

Bij alles geldt: ieder kan vooraf een kaars aansteken of een steen plaatsen, maar uiteraard is niemand daartoe verplicht.

Na afloop mag eenieder de eigen steen mee naar huis nemen of eventueel bij een nabestaande bezorgen.

Vrij aan het begin van de dienst, aansluitend aan het kyriëgebed, noemen we de namen van hen die ons zijn ontvallen en zijn we stil.

Na het gedenken vieren wij het leven en noemen blij en dankbaar de namen van de kinderen die geboren zijn het afgelopen jaar.

Alle kinderen worden met name genoemd.

Een mooie reden om als (groot)ouders daarop af te stemmen.

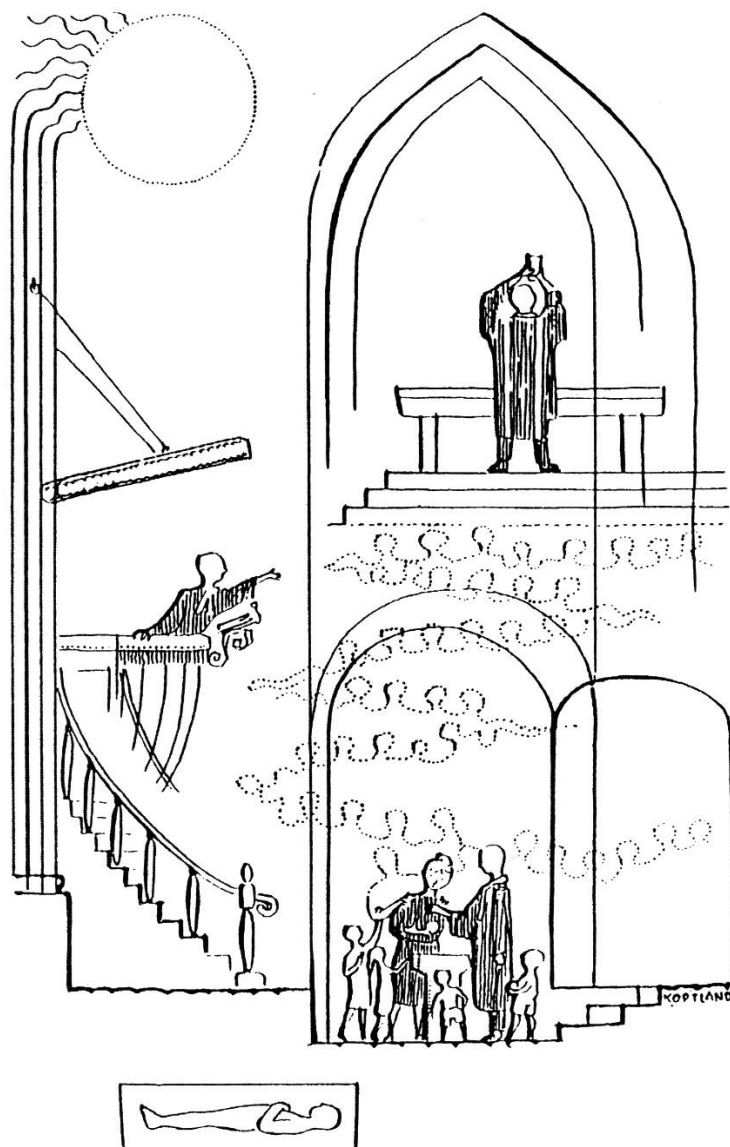
Wij zeggen daarvoor dank en geven eer aan de Heer: Gloria!

Tijdens de lezing en overdenking leggen we een verbinding met gedenken en vieren en de toekomst en dragen elkaar op in de gebeden.

Daarna ontvangen wij allen de zegen.

Daarna blijft de kerk tot 13.00 uur open en blijven de kaarsen branden zodat iedereen die dat wil in de kerk een kaars kan aansteken en een steen kan neerleggen.

We kijken uit naar een eredienst van vieren en gedenken, waarin winst en verlies, een lach en een traan met elkaar en voor Gods aangezicht gedeeld kan worden.

ds. Elise Jansen en ds. Erick Versloot